

Arrest

nr. 96 424 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen: X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers vroegen op 30 december 2011 asiel aan bij de Belgische overheid. Op 27 maart 2012 werd voor verzoekers een overnameverzoek op basis van artikel 9, § 2 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 (Dublin-II) aan de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk gestuurd. De Britse autoriteiten hebben, na een initiële weigering op 27 april 2012 gevolgd door een Belgisch verzoek tot herziening van 5 mei 2012, op 27 juli 2012 ingestemd met de vraag tot overname van verzoekers.

Verzoekers dienden op 17 augustus 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Die aanvraag werd op 22 augustus 2012 onontvankelijk verklaard, daar het standaard medisch getuigschrift noch de medische attesten in bijlage, geen enkele uitspraak vertonen omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Het betreft de bestreden beslissing.

“In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 187 §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01*2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007, Het standaard medisch getuigschrift dd. 03.08.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attesten in bijlage. Echter deze overige medische attesten vertonen evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de Initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden...”

Op 13 september 2012 werd vervolgens de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, onder een bijlage 26quater en werd hen een doorlaatbewijs onder een bijlage 10bis gegeven. Verzoekers dienden hiertegen een verzoekschrift tot schorsing en annulatie in bij deze Raad, gekend onder het rolnummer 108 748.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. verzoekers voeren een enig middel aan:

“Schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), schending van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet en schending van de zorgvuldigheidsbeginsel. Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering. De Dienst Vreemdelingenzaken deelt in haar beslissing dat de graad van de ernst van de ziekte niet is bepaald in het standaard medisch getuigschrift dd 03.08.2012. Verzoekende partij voegen een nieuwe medisch attest aan het verzoekschrift dat dateert van 19.19.2012 (bedoeld wordt: 19.09.2012). De dochter van verzoekers lijdt aan een bepaalde ziekte waarvan de dokters nog volop bezig zijn om de diagnose te kunnen vaststellen. Het dochtertje van verzoekers heeft ademhalingsproblemen. Haar ademhaling kan soms blokkeren, waarbij ze telkens bewusteloos valt en direct naar de spoeddiensten moet worden overgebracht. Ze is verschillende keren opgenomen geweest in het ziekenhuis. Zelfs op moment van het aanval (ademhalingsblokkering) dat het dochtertje krijgt moet haar steeds een specifiek medicament worden toegediend (zie medisch attest dd. 03.08.2012) en de ambulance moet direct worden gecontacteerd. De kleine Nikita is al meerdere malen opgenomen geweest in het ziekenhuis, met name op 3.1.2012, 19.03.2012, 21.04.2012, 08.5.2012, 18.05.2012, 02.06.2012 en zal ook op 29.8.2012 worden opgenomen in het ziekenhuis om nogmaals bepaalde testen te ondergaan. Ze moet ook verschillende geneesmiddelen innemen. Wat betreft de graad van ernst van de ziekte in het medisch attest: Volgens artikel 9ter Verblijfswet moet de ziekte, de graad van ernst van de ziekte, en de noodzakelijk geachte behandeling vermeld worden op het standaard medisch attest. Maar uit de wet of uit het standaard medisch attest blijkt nergens wat een arts precies zou moeten invullen. Dat beperkt de

bevoegdheid van de DVZ om aanvragen "onontvankelijk" te verklaren omdat ze niet voldoende ingevuld zouden zijn. In "ontvankelijkheid" mag DVZ alleen nagaan of de wettelijk vereiste gegevens "vermeld" zijn op het standaard medisch attest (artikel 9ter, §3, 3° en §1, lid 4). Het standaard medisch attest mag daarvoor ook verwijzen naar bijlagen. De "beoordeling" (ten gronde) van deze medische elementen moet volgens art. 9ter Vw gebeuren door een ambtenaar-geneesheer of een aangeduide geneesheer (artikel 9ter, §1, lid 5). Hierbij verwijst verzoekers naar het RvV-arrest nr. 67.937 van 5 oktober 2011 dat in casu vermeldt op het standaard medisch attest: 'état de stress posttraumatique' en 'gravité importante'. De DVZ verklaarde de 9ter aanvraag onontvankelijk omdat het feit dat de graad van ernst als belangrijk wordt omschreven op zich de graad van ernst niet aantoonde. De RvV vernietigt deze beslissing omdat de DVZ zijn bevoegdheid te buiten ging of kennelijk onredelijk handelde: Er was wel degelijk een omschrijving van de ernst van de graad aanwezig op het standaard medisch attest. Verder werden bij het standaard medisch attest nog verschillende andere attesten gevoegd ter bevestiging van de graad van ernst. De beoordeling van de graad van ernst dient volgens art. 9ter Vw te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer. Het komt de DVZ gemachtigde (die geen arts is) niet toe om te oordelen dat de omschrijving van de graad van de ernst niet voldoende is. Er blijkt nergens uit artikel 9ter, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch attest wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat zou aanvaard worden dat de omschreven graad van ernst van de ziekte wel zou voldoen. Het vermelden van voldoende informatie blijft essentieel. Uiteraard is dat nodig voor de beoordeling ten gronde: lijdt betrokkene aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voor de ziekte is in het land van herkomst? De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990,31)'. 'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, RW. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft niet al de stukken die aan de regularisatieaanvraag van verzoeker waren toegevoegd in acht genomen. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R W, 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43). De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en de materiele motiveringsverplichting."

2.2. Verzoekers verwijten de verwerende partij geen rekening te houden met de medische bijlagen aan het verzoekschrift waaruit de graad van ernst van de ziekte zou blijken. Volgens verzoekers blijkt er nergens uit de wet wat een arts precies hieromtrent zou moeten invullen in het standaard medisch getuigschrift.

Uit artikel 9ter, § 1, 4°lid en artikel 9ter, § 3, 3°lid van de vreemdelingenwet volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid, de drie medische gegevens, met name de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder de vorm van het standaard medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift vermeldt onder : « B/ Diagnostic : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9ter est introduite. Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie » : « nombreux examens à Liège. Holter. EEG RMN cérébrale".

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, met name het vierde lid, § 1 dat bepaalt: "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling" en de gemachtigde heeft hieruit de gevolgen getrokken zoals voorzien in artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard "indien dit standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid".

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr.

167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde wet verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 19 maart 2004, nr. 129.466, RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet hierbij duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze werd genomen. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. Zowel de feitelijke als juridische grondslagen van de bestreden beslissing worden uiteengezet.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC